

ЖИТТЄВЕ КРЕДО – ТВОРИТИ ДОБРО, або КОЛИ РОЗКВІТАЄ «МАЛЬВА»

12. XII. 08р.

Ольга ВОЗНЮК

Недарма асоціація з цією чарівною квіткою викликала назву жіночого клубу, адже жінка уособлює в собі те ж, що й ці квіти, а найперше – їхня граціозність, ніжність і привабливість просто заворожують навіть мимовільні погляди.

Із весни 2005 року при Великоомелянській сільській бібліотеці успішно діє жіночий клуб «Мальва», членами якого є, як стверджує його керівник Ольга Вознюк, енергійні, цілеспрямовані та миловидні жінки після сорока.

— «Мальва» для нас стала не тільки клубом за інтересами, — продовжує розмову Ольга Яківна, — а душевною розрадою, спільною справою, націленою на перебудову не лише власного світогляду, але й позитивного, прогресивного впливу на інших, зокрема, ерудованих й інтелектуальних жінок, яким бракує у цьому світі тепла і затишку.

Крім односельців, членами клубу є відомі в районі цікаві особистості, явно наділені всілякими талантами і покликаннями. У кожної такої душі – високе прагнення бути корисною іншим, ділитися життєвим досвідом, підтримувати одна одну. Недарма девізом клубу є поетичні рядки Лесі Українки:

*Я буду кризь сльози
сміятись,*

*Серед лиха
співати пісні,
Без надії таки
сподіватись,*

*Буду жити!
Геть думи сумні!*

Про кожну із шістнадцяти жінок «Мальви» можна говорити багато хороших і теплих слів, адже вони свідомо зобов'язали себе відданому служінню іншим. Але сьогодні назву імена найактивніших: Оксана Курганська – сільський голова, Вікторія Климентівська – поетеса, лікар за професією, Тетяна

кого краєзнавчого музею Аллою Українець, котра особисто знайома зі світочем української літератури Ліною Костенко, письменниками Лідією Рибенко, Світлоною Мейтою, Юлією Бондючною, срібним директором косметичної компанії «Фаберлік» Світлоною Озін та консультантом Лілією Пивоварчук.

Свої вечори Ольга Вознюк та її одноклубниці організовують солідно. До творчості кожного шанованого гостя, запрошеного на засідання «Мальви», підходять старанно і навіть скрупульозно, показуючи митця в усіх його іпостасях. Як правило, гості жіночого клубу мають міцне духовне начало, чим і стають цікавими для зворушливих жіночих сердець.

— От і на засіданні, що відбулося у День української писемності та мови, — розповідає Ольга Вознюк, — ми зустрілися з відомою у нашому районі людиною – літератором і журналістом, головним редактором місячного тижневика «Слово і час» Василем Бойчуком, у доробку котрого нині дві книги оповідань — «Вечір мого літа» і «Знайти тебе і не забути». Чекали його з нетерпінням, готувалися, як завжди, на достойному рівні. Що цікаво, сценарії розробляємо відповідно до теми зустрічі дуже скрупульозно. Коли ж у нас гостював Василь Бойчук, то я, приміром, аби зворушити атмосферу, на фоні задушевної музики прочитала уривок із його філософських міркувань «Життя: задумаймося»: де і дзвони, як вічний вимір часу, і природа – як простір для людської душі, і багатогранні почуття людини, спрямовані на добро і розуміння одне одного: «Життя нам чи дане, чи дароване... Але, певно, мусимо прожити його чесно і по-справжньому гарно. І самі, і допо-

Лимич А. Життєве кредо –творити добро,або коли розквітає «Мальва»//Слово і час.-2008.-№51 /12 грудня/.-с. 6

